

ко е добра—не хапи! Тичай си, тичай, бубулечице, азъ нѣма нищо да ти направѣж! —Като каза това Златка, пустнѣж бубулечицата на едно лице. Тя мразѣше ония дѣца що убивахѣ полезнитѣ животни. И птиченцето срѣщу неѣж позна добрината на Златка и почнѣ да пѣе.

Така провѣше тя всѣкой день. И когато цвѣтята цвѣнѣхѣхѣ, тя се не отдѣляше отъ тѣхѣ. Дѣца, обичайте цвѣтята, обичайте работата въ градината и напустнѣте прашнитѣ улици — бѣждѣте като Златка!